

سنگ

سنگ جسمی است طبیعی و **سخت** که در مواردی به عنوان **وزنه** برای **ترازو** به کار می‌رود.

فهرست مندرجات

۱ - معنای سنگ

۱.۱ - معنای اول

۱.۲ - معنای دوم

۲ - کاربرد سنگ در معنای اول در ابواب مختلف فقه

۲.۱ - سنگ در باب طهارت

۲.۱.۱ - سنگ و زمین

۲.۱.۲ - استنجا با سنگ

۲.۲ - سنگ در باب اطعمه و اشربه

۲.۲.۱ - خوردن سنگ

۲.۳ - سنگ در باب احیاء موات

۲.۳.۱ - سنگ چینی

۲.۴ - سنگ در باب حدود

۳ - کاربرد سنگ در معنای دوم در ابواب فقه

۳.۱ - سنگ در باب تجارت

۳.۲ - سنگ در باب ضمان

۴ - پانویس

۵ - منبع

معنای سنگ

← معنای اول

سنگ در معنای اول، جسم طبیعی **سخت** و معنی است که از اجتماع کانیهای سازنده پوسته **زمین** فراهم می‌آید.

← معنای دوم

سنگ در معنای دوم، به معنی **وزنه** است که در **ترازو** برای اندازه‌گیری **وزن** به کار می‌رود.

کاربرد سنگ در معنای اول در ابواب مختلف فقه

از سنگ به معنای نخست در بابهای **طهارت**، **صلوات**، **اطعمه و اشربه**، **احیاء موات** و **حدود** سخن گفته‌اند.

← سنگ در باب طهارت

←← سنگ و زمین

سنگ از اجزای **زمین** است. بنابر این، **احکام** مترتب بر عنوان زمین بر سنگ نیز مترتب می‌گردد، مانند پاک شدن کف پا و ته کفش **نجس** با راه رفتن بر آن، جواز **نیم** بر آن به قول **مشهور**، پاک شدن آن در صورت نجس شدن با تابیدن **آفتاب** و جواز **سجده** بر آن.

←← استنجا با سنگ

از راههای **تطهیر** مخرج **غایط**، **استنجا** با سنگ است که بر مخرج غایط کشیده می‌شود.

← سنگ در بلب اطعمه و اشربه

←← خوردن سنگ

به قول برخی خوردن سنگ **حرام** است؛

[1] الشرح الصغير ج ۳، ص ۱۰۹.

لیکن برخی در **حرمت** آن اشکال کرده اند؛

[2] **کفاية الأحكام** ج ۲، ص ۶۱۱.

[3] **جواهر الکلام** ج ۳۶، ص ۳۵۶.

بلکه برخی آن را حرام ندانسته اند، مگر آنکه برای **بن** زیان داشته باشد.

[4] **مستندالشیعة** ج ۱۵، ص ۱۶۲.

[5] **وسيلة النجاة** ص ۶۲۲.

[6] **مذهب الأحكام** ج ۲۳، ص ۱۵۸.

← سنگ در بلب احياء موات

←← سنگ چینی

سنگ چینی اطراف **زمین موات** موجب **حق اولویت** برای سنگ چین کننده می‌شود.

← سنگ در بلب حدود

از جمله کیفرهای تعیین شده در شرع مقدس، **سنگسار** است که **حد زناکار محصن** می‌باشد.

کاربرد سنگ در معنای دوم در ابواب فقه

از سنگ به معنای دوم در بلب **تجارت** و **ضمان** سخن گفته اند.

← سنگ در بلب تجارت

در معامله، **وزن** کالای وزنی باید معلوم باشد؛ از این رو، سنگ ترازویی که **کالا** با آن وزن می‌شود اندازه آن باید معلوم باشد.

[7] **جواهر الکلام** ج ۲۲، ص ۴۱۷-۴۱۸.

← سنگ در بلب ضمان

چنانچه پس از **معامله** معلوم شود سنگ ترازو سبکتر از مقدار اسمی آن بوده -به عنوان مثال، سنگ یک کیلویی، در واقع نهصد گرم بوده است- فروشنده نسبت به آن مقدار **ضامن** است

[8] **جواهر الکلام** ج ۲۶، ص ۱۵۰.

۱. [↑ الشرح الصغير ج ۳، ص ۱۰۹.](#)
۲. [↑ كفاية الأحكام ج ۲، ص ۶۱۱.](#)
۳. [↑ جواهر الكلام ج ۳۶، ص ۳۵۶.](#)
۴. [↑ مستند الشيعة ج ۱۵، ص ۱۶۲.](#)
۵. [↑ وسيلة النجاة ص ۶۲۲.](#)
۶. [↑ مهذب الأحكام ج ۲۳، ص ۱۵۸.](#)
۷. [↑ جواهر الكلام ج ۲۲، ص ۴۱۷-۴۱۸.](#)
۸. [↑ جواهر الكلام ج ۲۶، ص ۱۵۰.](#)

منبع

[فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بيت، ج ۴، ص ۵۳۹-۵۴۰.](#)

ردهای این صفحه: [سجده](#) | [فقه](#) | [مطهرات](#) | [نماز](#)